

hvor vil man tro, at de vistnok al anbringe sig paa et Sted, hvor ikke Sikkerhed og Orden ere tilstede og garanterede? At de ikke have været det hidtil ved Kolonialstyrelsens Hærstyrke eller Gensdarmkorps, er mig ganske klart; det have vi desværre erfaret. Skulde Sagen blive mere antagelig for det ærede Medlem eller dette Thing der- ved, at Betegnelsen som „Hærstyrke“ forandres til en Betegnelse som „Gensdarmkorps“ eller „Egnehende — jeg erindrer ikke rigtigt, hvad det ærede Medlem egentlig ønskede — saa for mig meget gjeerne; for mig er det kun Realiteten og ikke Navnet om at gjøre. Det ærede Medlem brugte ogsaa det Udtryk, at man skulde ikke gaa' let ind paa en saadan Bevilling som den, Lovforslaget kræver, maaske for en uoverskuelig Fremtid. Det var hans Ord; men det ærede Medlem maa jo da vist ikke have lagt tilstrækkelig Mærke til, at det jo ganske beror paa os selv, hvor lang denne Fremtid skal blive, ikke alene fordi selve Forandringen af en Lov, som bliver vedtagen iaar, jo kan ske, saasnart Lovgivningen herhjemme bliver enig derom, men ogsaa og endnu mere, fordi det er den letteste og simpleste Vej. Den „uoverskuelige“ Fremtid, hvort Byrden skulde hvile, vil jo svinde ind, eftersom Kræfterne komme tilstede til at formindske Byrden for Statskassen gennem det af mig allerede citerede Bestemmelse, at vi herhjemme bestemme ved Lov, hvilket Bidrag Kolonialkassen skal yde til de almindelige Statsforpligtigheder. Det forekommer mig altsaa ikke, at Frygten for at binde den danske Statskasse for en længe Fremtid skal afholde Nogen fra at slutte sig til Lovforslaget. Jeg tror, at det ærede Medlem var noget for streng i sin Dom om den koloniale Styrelse derovre, forsaavidt den gjentagne Gange var gaaet ind paa en Reduktion af den militære Styrke. Jeg tror, at, dersom en saadan Reduktion ikke havde fundet Sted, saa vilde den finansielle Ruin for Kolonialkassen være indtraadt allerede tidligere. Man kan ganske vist bebrejde den koloniale Styrelse, at den har haft for stor Tillid, en for god Tro til den sorte Befolkning derude, den har ment at kunne stole paa, at denne Befolkning fremdeles vilde vise sig at være loyal og rolig. Dyrøret den 1ste Oktober kom jo som et Lyn fra klar Himmel, uden at man paa St. Croix havde tænkt sig endog Muligheden af noget Saadant. Jeg tror altsaa, at det er en noget for streng Udtalelse, som det ærede Medlem fremkom med om disse Reduktioner, og naar det ærede Medlem tilspøede, at Ansvaret derfor laa paa Gouvernementet alene, der havde foreslaaet det og i alt Fald i langt mindre Grad paa Kolonialraadet, der kun nødtvungen var gaaet ind derpaa, idet Kolonialraadet kun ved Trusel fra Guvernementets Side om at ville negte Bureauaan var gaaet ind derpaa, saa maa jeg tilføje, at det har forundret mig at høre en saadan Udtalelse fra det ærede Medlem. Det er naturligvis mig velbekendt, at

saadanne Paastande ere fremkomne, men det er mig ikke bekendt, at de nogensinde ere beviste, og jeg tror altsaa, at man i ethvert Tilfælde maa vogte sig for, saaledes som det ærede Medlem gjorde, at angive den som Faktum; det vil sige som Noget, hvis Rigtighed er erkendt fra alle Sider. Det, at det findes angivet i en Adresse fra danske Undersaatter til en fremmed Regjering, gjør ikke en saadan Sag til Kjendsgjerning i mine Dine, naar den danske Guvernør modsiget det. Sammenhængen i denne Sag er iøvrigt overmaade forklarlig, uden at man behøver at søge Forklaring i en Trusel fra Guvernementets Side for at faae Kolonialraadet til gaa ind paa Beslutninger, det ellers ikke vilde gaa ind paa. Sammenhængen er jo ganske simpel den: Uden Penge — ingen Bureauaan, og uden Reduktion af Militærudgifterne ingen Penge! Det er den simple Sammenhæng. Naar det ærede Medlem forment, at den Styrke, som var tilstede Dyrøretsdagen, vilde, rigtigt benyttet, have været tilstrækkelig til at dæmpe Dyrøret, forekommer det mig, at det er det Samme som at ville sige: Dersom Sprøiterne havde været tilstede i det Dieblit, Uden udbrød, var der ingen Udebrand kommen ud deraf. Ved Dyrørets Udbrud bestod Styrken af 74 Mand, som netop paa Grund af det ringe Antal var samlet i een Garnison. Dyrøret udbrød, som bekendt, omtrent 4 Mil fra dette Sted, og inden Styrken kunde komme tilstede, var Frederikssted allerede brændt og Nordbrændebanerne havde spredt sig over Landet. Nu, bagester tror jeg nok, at man let kan blive enig om, at Reduktionen af Militærstyrken i 1875 var uforvarselig; men naar man vil dømmen om Beslutningen, dengang den blev taget; og om de Mandes Færd, som havde Løb og Del i, at den blev taget, saa tror jeg, at man billigtvis maa se hen til, hvorledes Opfatterserne vare, førend Dyrøret udbrød, og ikke til, hvorledes Opfatterserne ere blevne, efter at Dyrøret har fundet Sted. Det ærede Medlem forlangte først og fremmest sociale og økonomiske Reforme i Samfundet paa St. Croix, idet han fremhævede forskellige Momenter, der ganske vist tydede paa, at det sociale Samliv derovre ikke svarede til vort Begreb om, hvad der er det Onskelige og Rigtige. Dersom det ærede Medlem imidlertid antager, at et større økonomisk Velvære væsentlig skulde kunne forandre disse mindre heldige Forhold og hjælpe til at styrke det Baand, som man her anser for at være aldeles nødvendigt for at holde Familien sammen, saa tror jeg, at det ærede Medlem har Ret, thi, saa vist mig bekendt, er dette friere Samliv og denne Mangel paa det her saa almindelige sammenholdende Baand i Familierne ligesaa almindelig mellem de mere velhavende af denne Race derovre som imellem de Fattige. Jeg tror derfor, at man vilde komme til at vente længe, inden man kom til at